

[Nør Christensen]

tiden endnu ikke er moden til at høste frugterne af anstrengelserne. Vi ønsker at sænke omkostningsniveauet og som sagt at sikre reallønnen bedst muligt og dermed føre en lønmodtagerpolitik, der er til at forstå og til at forstå for alle andre end dem, der bogstavelig talt og for enhver pris skal demonstrere og larme, så det må gøre ondt i ørerne på det fåtal, som føler sig tvunget til at marchere med.

Hermed har jeg sagt, at vi er mere interesserede i at gøre noget i lønmodtagernes interesse og i erhvervslivets interesse som sådant end i faneløfternes interesse. Jeg ville ønske, at socialdemokratiet ved at bakke op om dette lovforslag også udadtil ville demonstrere, at de erkender alvoren bag indgrebet, at socialdemokratiet ikke kun viser deres vilje ved at fremsætte en masse tanker om alt det lyserøde – farven er næsten helt tilfældigt valgt – der burde gøres og vel at mærke gøres uden nævneværdig skelen til omkostningerne, men i stedet sammen med regeringen og det radikale venstre sikrer dansk erhvervslivs konkurrenceevne og dermed beskæftigelsen såvel som reallønnen.

Det er – jeg vil gerne understrege: desværre – atter nødvendigt med dette indgreb, og det er desværre nødvendigt at kombinere dette indgreb med en alvorlig henstilling til arbejdsmarkedets parter om fortsat at vise mådehold ved de kommende overenskomstforhandlinger ganske på linje med, hvad vi med glæde og beundring så ved de seneste forhandlinger på arbejdsmarkedet. Vi ved, at det bliver svært overalt at skabe lige stor forståelse for nødvendigheden af et sådant mådehold endnu en gang, men desto større anerkendelse fortjener de, der påtager sig opgaven at forklare den førte politiks indhold over for de kolleger, der måske umiddelbart kan have svært ved at acceptere, at arbejdsgiverne ikke her og nu skal pålægges en lang række yderligere byrder.

For CD er det væsentligt, at der argumenteres ud fra den opfattelse, at det er mere solidarisk at sikre beskæftigelsen og konkurrenceevnen, end det er i 1. maj-taler fra især socialdemokratisk side og dermed fra en side, der gerne vil betragtes som ansvarlig, at hævde, at det er mere solidarisk at bekæmpe alvorlige forsøg på at fastholde det økonomiske opsving.

CD anser det for at være solidaritet, når dyrtidsreguleringen bevares for pensioners og uddannelsesstøttens vedkommende. Vi er overbeviste om, at der i den kommende tid vil brede sig en forståelse, også i de kredse, der næsten pr. tradition føler det som en hellig pligt at være imod alt, hvad en regering med borgerlige partier måtte fremsætte af tanker, de være sig nok så indlysende og rigtige. Vi er overbeviste om, at den forståelse vil resultere i det mådehold, vi alle ved er nøglen til et bedre Danmark.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.00, hvor vi først går til punkt 16 på dagsordenen: Spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 11.35

Mødet genoptaget kl. 13.00

Man gik først til punkt 16 på dagsordenen, der var:

16) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 459

1) Til *økonomiministeren* af:

Jes Lunde (SF):

»Hvilket niveau for lønstigningerne i den næste overenskomstperiode har regeringen forudsat i beregningerne af forbrugerprisstigningerne for 1985?«

Skriftlig begrundelse

Det økonomiske sekretariats seneste rapport oplyser, at man skønner, at inflationen i 1985 bliver 3½ pct., og at dette skøn beror på overenskomstforhandlinger, internationale priser og valutakurser.

Jes Lunde (SF):

Under formiddagens debat har der været en del diskussion om, hvorvidt der i regeringens politik er en skjult lønramme på 2 pct. Mit gæt skal nu være, at den end ikke er så høj.

Jeg kunne godt tænke mig på baggrund af det økonomiske sekretariats seneste rapport